

Најдобраја кинеска литература за деца

**Цанг Хаиди
ЖИВОТОТ Е ЖИВОТ**

македоника
литера

ЉУБОВНА ПРИКАЗНА

Има една убава англиска песна, која многу ми се допаѓа: „Од каде ли да ја започнам приказната за тоа колку голема може да биде љубовта...“

Можеби, токму како зборовите од песната, никој не знае каде да започне со раскажувањето на една љубовна приказна и кога љубовта тивко ни приоѓа. Всушност, секоја девојка почнува да копнее за љубов кога ќе се задевојчи.

Така и јас.

Во тоа време, во слободното време, со приятелките честопати разговаравме за љубовта. Нашите разговори секогаш се фокусираа на прашањето – што ли е тоа љубов?

„Љубовта е вљубеност!“ – рече некоја.

„Тогаш што е вљубеноста?“

„Вљубеноста значи дека некој млад маж и некоја девојка се многу близки. Тие ќе се држат за рацете додека шетаат заедно и заедно ќе одат во кино. Исто така, за време на викендите ќе одат во парк.“

„Не, вљубеноста значи дека двајцата ќе можат заедно да одат на прошетка навечер.“

„И што друго?“

Расправавме многу сериозно и возбудено, но ниедна од нас не можеше јасно да каже што се случува потоа. Ни беше топло и секој ден беше убаво, како и сонцето, месечината и свездите, како и цутењето на цвеќињата на земјата и птиците што летаа на небото. Секогаш сакав да

пеам и чувствувајќи дека во срцето тивко ми процутува прекрасен цвет.

Еден ден, една од моите пријателки повторно ме праша: „Хаиди, а што ќе биде со нас кога ќе пораснеме?“ Нејзините прекрасни очи ме гледаа со исчекување.

„Што сакаш да кажеш?“

„Сакам да кажам, што ќе правам ако некој се однесува кон мене многу добро?“

Реков: „Тогаш, можете да одите во парк заедно и да седите на некоја долга клупа. Потоа, тој ќе ти каже дека ти сака или ти ќе му кажеш дека го сакаш. Тоа е вистината. Во романите секогаш има таков опис. Зарем не си ја читала *Брака Џершови* и *Како се калеше челикот?* Тоња и Павел си ги кажаа овие зборови во куќата. Но, мораш да носиш фустан ако одиш во паркот, како девојките во романите...“

„Да, исто така е и во филмовите“, рече таа.

Ја прашав каков човек очекува да биде тој.

Откако убаво размисли, таа рече: „Висок човек, кој носи очила. Мора да биде комунист...“

Во тој момент ми се стори дека нејзините очи сјаат.

Многу години подоцна, тој ми дојде од далеку. Кога го видов, наеднаш се сетив на зборовите на мојата пријателка: „Висок маж што носи очила. Мора да биде комунист...“ И не можев да не се насмеам. Тој не се смееше оти не му се допаѓаше да се смее. Кога ме виде како бескрајно се смеам, сепак и тој не можеше да се воздржи. Ме праша за што се смеам. Реков: „Ништо. Само ми се стори смешно и почувствувајќи потреба да се смеам.“

Во тој момент, посакав да ѝ пишам писмо на мојата пријателка и да ѝ кажам дека најдов комунист што носи очила.

Но во тоа време, мојата пријателка веќе беше мажена. Нејзиниот сопруг ѝ беше соборец. Ми пиша во едно писмо дека и тој е комунист, но дека не носи очила...

ДОЛГА КОСА

I

*Во съоменије,
Сè ушије бев млаѓа.
Во съоменије,
Сè ушије имав долга коса.
Во съоменије,
Црвеније рози сè ушије цујеа...*

Во тоа време имав многу долгата коса, како црн водопад што пагаше врз моите рамена. Во тоа време немаше шампон, па користев сода во прав и сапун. Косата ми беше чиста, но не беше мазна, ниту пак имаше заслепувачки сјај. Во секој случај не беше мека и, всушност, беше по малку и груба. Кога по малку енергично си ја чешлав косата од коренот до врвовите со пластичен чешел, ќе слушнев крцкав и шушкав звук. Освен тоа, во темница ми се појавуваа бледосини искрички. Поради статичкиот електрицитет, косата ми беше надуена и непослушна. Мама, еднаш кога беше на службено патување, ми купи чешел од рог. Ми рече дека долгата коса ќе стане мазна откако ќе се исчешла со чешел од рог и оти повеќе нема да има искрички.

Ми се допагаше долгата коса оти во литературата што ја читав во текот на годините, писателите, кинески или странски, древни или современи, секогаш со многу пофални зборови ги опишувала убавите коши на нивните женски ликови. Во описите на кинеските писатели,

СОДРЖИНА

За авторот.....	5
Предговор.....	7
Белешка од авторот.....	17
Сив волк. Црна кучешка кожа. Црвена пиперка.....	21
Свиркање.....	30
Бескраен поглед.....	33
Сина зебра.....	39
Многу силна сончевина во тој момент.....	46
Балетска самовила.....	49
Баба, големото црно куче и јас.....	54
Крилја.....	61
Љубовна приказна.....	70
Долга коса.....	72
Часови по пијано.....	93
Кучето наречено Муму.....	100
Јас сум бродот, а книгата е едро.....	104
Борба за литература.....	111
Сакам да скокнам да ја сервирам топката.....	117
Почекај го падобранот.....	122
Самостоен лет.....	128
Кога трепкаат звездите.....	138
Што е животот?	145
Време и волја.....	151
Бев прастара легенда.....	156
Танцување со природата.....	165
Божица на литературата.....	175
Нок без инспирација.....	178
Белата птица и синото езеро – писмо до Т. С.	181

Ја преминав реката на петнаесет години.....	191
Хамбургер и колач од пченка.....	200
Книга со сина корица.....	203
Приказна за Нозоми.....	211
Соништата летаат во земјата на црешовиот цут.....	217